862/11

Den 28. februar 2011 blev i sag nr. 78.201:

xxxxx xxxxxxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

FDM Forsikring A/S
Farvergade 17
1465 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har autoforsikring. Han klager ved sin repræsentant over, at selskabet har afvist at yde dækning i forbindelse med et anmeldt tyveri af klagerens bil af mærket Opel Vectra, årgang 2005.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at det efter en helhedsvurdering af sagens omstændigheder ikke er bevist, at klagerens bil er bortkommet som følge af en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

I skadeanmeldelse af 3/10 2009 anførte klageren bl.a.:

> "Jeg har parkeret min bil i parkeringsplads ved min adresse lidt efter kl. 20:00 fredag den 2-10. I dag kom min søn for at besøge mig lidt efter kl. 12:00 middag og det var ham som har opdaget at bilen er stjålet så ringede han til politiet."

I sin klage til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

> "I FDM's skrivelse af 30. marts 2010 fremgår det som begrundelse for at fastholde deres afslag, at FDM tager udgangspunkt i en helhedsvurdering af sagens omstændigheder. Retshjælpen medgiver at løsningen findes i en sådan helhedsvurdering. Det er dog lige så klart, at den reelle årsag til at nægte at imødekomme klientens anmodning om udbetaling af forsikringssummen er det faktum, at bilen på tidspunktet for tyveriet var monteret startspærre. Dette ses ved, at de yderligere omstændigheder FDM forsikring fremkommer med, konkret kan tilbagevises, således at spørgsmålet om startspærre står alene tilbage.
>
> Det fremgår således i skrivelsen, at FDM, under henvisning til U.2009.568.V, se bilag …, lægger vægt på, at gerningsstedet var et offentligt tilgængeligt sted. Dog har gerningsstedet i

den pågældende sag slet ikke samme karakter, som i den henviste afgørelse. I Landsretsafgørelsen var der tale om den største parkeringsplads i … centrum. I det givne tilfælde er der tale om en parkeringsplads, der ligger i udkanten af et beboelsesområde, og som på en oktoberaften henligger delvist i mørke. Dette kan derfor ikke siges skabe en formodning imod tyveri, eller på anden konstruktiv måde underbygge FDM's afgørelse.

Derudover lægger FDM i deres afslag vægt på, at der ikke er konstateret fysiske tegn på tyveri. Denne oplysning stiller Retshjælpen sig uforstående overfor. FDM har ikke tidligere i forløbet henvist til, at de er i besiddelse af positive oplysninger herom. Retshjælpen stiller sig derfor tvivlende overfor, hvorvidt FDM rent faktisk har besigtiget skadesstedet umiddelbart efter tyveriet, og på baggrund heraf positivt kan tilbagevise, at der har foreligget objektive tegn på tyveri. Såfremt sådanne oplysninger findes, må Retshjælpen stille sig undrende overfor, at FDM ikke tidligere har foreholdt Retshjælpen sådanne oplysninger. Af Landsrettens præmisser i U.2009.568.V synes at kunne udledes, at det ikke påhviler forsikringstageren at foretage en kriminalteknisk undersøgelse af gerningsstedet, men derimod forsikringsselskabet. I afgørelsen skriver Landsretten således, at 'det kan under de anførte omstændigheder ikke føre til andet resultat, at forsikringsselskabet ikke har foretaget undersøgelser på den pågældende parkeringsplads.' Formodningen er altså for, at denne indsamlingspligt påhviler forsikringsselskabet. Såfremt FDM ikke er i besiddelse af de påståede oplysninger, og eftersom undersøgelsespligten må antages at påhviler dem, må det anses for lige så sandsynligt at der faktisk har foreligget objektive omstændigheder, der underbygger klientens påstand om tyveri.

Efter det anførte er der ikke objektive omstændigheder vedr. gerningsstedet, der støtter FDM's helhedsvurdering af, at det er usandsynligt at bilens bortkomst skyldes tyveri.

Herudover lægger FDM i deres afslag vægt på, at det kræver stor teknisk indsigt, at stjæle biler monteret startspærre. Retshjælpen betvivler ikke det faktum, at fysiske indgreb er nødvendige for at omgå startspærren, men vil også påpege, at der ikke er tale om utilgængelig viden. Adskillige professioner har således adgang til den nødvendige indsigt, herunder mekanikere. Alene det faktum, at en bil er monteret startspærre, kan derfor ikke siges at gøre det usandsynligt, at bilen er bortkommet som følge af tyveri, jf. ankenævnets afgørelse i sag.nr. 72.617, vedlagt som bilag …

FDM lægger særlig vægt på, at bilen i det givne tilfælde var monteret en startspærre af nyere dato, end bilerne i de kendelser og domme der henvises til i sagsmaterialet. Til dette vil Retshjælpen blot anføre, at skønt den tekniske udvikling er utvivlsom, er ligeledes udviklingen af de metoder, der benyttes af biltyve, hvorefter dette forhold ikke kan tillægges afgørende betydning.

Herefter må det konkluderes, at FDM ikke vil udbetale forsikringssummen, fordi bilen var monteret en startspærre. At bilen er monteret startspærre, gør det ikke usandsynligt, at bilen faktisk er blevet stjålet. Efter en samlet vurdering af omstændighederne, er det derfor Retshjælpens opfattelse, at bevisbyrden for, at der er tale om tyveri, er løftet. Retshjælpen mener derfor, at det er sandsynliggjort, at der foreligger en forsikringsdækket begivenhed, hvorefter forsikringssummen bør udbetales til klienten i overensstemmelse med forsikringspolicen."

Ved brev af 10/6 2010 har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"Som det fremgår af FDM Forsikring A/S's skrivelse af 30. marts 2010 (bilag …) er afslaget på forsikringsdækning i sagen er begrundet i en helhedsbedømmelse af samtlige forhold i sagen, og ikke alene det forhold, at det pågældende køretøj har været monteret med en startspærre.

Selskabet skal således afvise, at de øvrige forhold, som selskabet anfører begrundelsen for afslaget på forsikringsdækning, kan tilbagevises, således at spørgsmålet om startspærre står alene tilbage.

For så vidt angår spørgsmålet om betydningen af, om gerningsstedet var et offentligt tilgængeligt sted, har selskabet primært henvist til FED 2006.62ØLD, hvor køretøjet - ganske som i nærværende sag - var parkeret i et beboelseskvarter, hvor der bor mange mennesker med udsyn til køretøjet. For god ordens skyld fremlægges som bilag … et billede af det i nærværende sag omhandlede område.

Selskabet fastholder således, at sandsynligheden for, at en person - i et åbent område som dette med mange mennesker med direkte udsyn til køretøjet - skulle påbegynde det omfattende og udstyrsmæssige krævende arbejde med at omgå bilens startspærre, (og dermed påtage sig den betydelige risiko for at blive opdaget) ved gennemførelse af tyveriet, er lille.

Selskabet må således fastholde, at det forhold at gerningsstedet var et offentligt tilgængeligt sted taler imod, at bilen er forsvundet ved en dækningsberettiget begivenhed.

For så vidt angår spørgsmålet om konstaterede fysiske tegn på tyveri, har selskabet alene lagt vægt på, at klager ikke i sin anmeldelse af skaden eller senere har oplyst, at han ved konstatering af bilens forsvinden har set fysiske tegn på tyveri. (som bilag … er fremlagt klagers skadeanmeldelser af 3. og 5. oktober 2009) Havde der ligget glasskår eller været tydelige slæbespor ville det være naturligt, at klager havde opdaget dette, og nævnt dette i forbindelse med sin anmeldelse af skaden.

Selskabet må bestride klagers fortolkning af U2009.568V, hvorefter der skulle påhvile selskabet en undersøgelses- og indsamlingspligt, for så vidt angår fysiske tegn på tyveri.

Det er som anført indledningsvist klager, der har bevisbyrden for, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed, og derfor klager som - hvis han ønsker at rette et krav - skal føre bevis for de forhold, som kan tale for, at der er tale om en forsikringsbegivenhed. At selskabet - som i nærværende sag - i vurderingen af om klager har løftet sin bevisbyrde for en forsikringsbegivenhed, påpeger, at klager ikke har ført bevis for eksempelvis fysiske tegn på tyveri gør ikke, at selskabet dermed 'overtager' klagers bevisbyrde.

Selskabet må således fastholde, at klagers manglende konstatering af fysiske tegn på tyveri sted taler imod, at bilen er forsvundet ved en dækningsberettiget begivenhed.

For så vidt angår spørgsmålet om betydningen af den fabriksmonteret monterede startspærre ses der ikke i klagers skrivelse af 22. april 2010 at være fremført noget som ændrer ved, at der foreligger fast praksis (både ved domstolene og ved Ankenævnet) for, at dette forhold tillægges betydelig vægt ved vurderingen af, om klager har løftet sin bevisbyrde for en forsikringsbegivenhed eller ej.

Selskabet skal i den forbindelse henvise til de i skrivelse af 30. marts 2010 anførte afgørelser, FED 2006.62ØLD og U2009.568 VLD samt eksempelvis ankenævnssag 75.864.

Udover de ovenfor anførte forhold har selskabet i sin skrivelse af 30. marts 2010 anført endnu et forhold, som taler imod, at klager har løftet bevisbyrden for en forsikringsbegivenhed. Klager har ikke kommenteret dette forhold i sin skrivelse af 22. april 2010.

Selskabet har tillige lagt vægt på, at oplysningerne fra klager for så vidt angår køretøjets nøgler ikke stemmer overens med de objektivt konstaterede forhold.

Som det er anført i skrivelsen af 30. marts 2010 har klager oplyst (se erklæring underskrevet af klager - bilag …),

- at der eksisterer 2 nøgler til det pågældende køretøj,
- at han - ved brug af disse nøgler - har parkeret bilen den 2. oktober 2009.
- at han har været i besiddelse af disse nøgler fra den 2. oktober 2009 til han sender nøglerne ind til selskabet.

Selskabet har ved nærmere undersøgelse konstateret, at de fremsendte nøgler var tømt for deres transpondere, og det betyder, at de fremsendte nøgler ikke har kunnet køre det pågældende køretøj. Hertil kræves at disse transpondere sidder i nøglerne.

Som det fremgår af ankenævnskendelse 69.725 tillægges en sådan uoverensstemmelse mellem den afgivne forklaring og de objektivt konstaterbare forhold betydning ved vurderingen af, om klager har løftet bevisbyrden for, at det pågældende køretøj er forsvundet ved en dækningsberettiget begivenhed.

På baggrund af ovenstående må vi således fastholde vores afgørelse i sagen."

Nævnet har fået forevist et foto af parkeringsarealet, hvor den forsikrede bil er anmeldt stjålet fra.

Nævnet udtaler:

Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise, at der er realiseret en forsikringsbegivenhed, der omfatter kravet - i dette tilfælde - et tyveri.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at der er sket et dækningsberettigende tyveri. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat.

Med det nævnte forbehold

b e s t e m m e s :

Klager får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand